

ACC. NR. 9956

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Kurt Frankman
Härad: FROSTA Adress:
Socken: HÖGSE RÖD Berättat av Nils Andersson
Uppteckningsår: 1929 Född år i Löberöd

Uppteckningen rör REG - Tid: I

Skriv endast på denna sida!

2256

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1.

Register.

I:c 3. "Min yana."

" 5. "Jag vaknade upp och med undrande blick..."

" 7 "Om livets törnen dig bittert stinga..."

" 8 "Var glad hur verlden än sig vänder..."

" 11. "Det mänskliga livet".

" 13 Det bästa sättet.

" 14 "När man kommer till en stuga..." /fragment/

" 15 "Så lustigt vandrar jag..."

2256

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

Upplysningar angående efterföljande visor.

Enligt vad Nils Andersson uppges hörde han visorna sjungas under den tid han arbetade vid Ringsjöns sänkning år 1884. Den som sjög dem, med undantag av de två fragmenten av gesällvisor, var en f.d. knekt vid överste Rappes regemente. Denne överste Rappe var religiöst intresserad och delade ut psalmböcker och biblar till manskapet. Stämningen inom regementet påverkade knekten att dikta visorna.

Gesällvisorna sjögs enligt Anderssons uppgift av utklädda arbetare / mera däröm framför en av visorna/.

När höge män med ännu högre anor,
föräktfullt tala om arbetets son,
och dennes simpla sätt och fula vanor,
och när i blicken ligger öppet hån,
då - ja - min vana är att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När riksdagsherrar jämmt med rörlig tunga,
motioner väcka av tvetydigt slag,
när "svavelpredikanter" ynkligt sjunga,
och vigga proselyter dag från dag,
då - ja, min vana är, att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När nödens barn få hungersvalen lida,
och sakna hvad till mänskans nödorft hör,
när rike män, som bo vid deras sida,
med tjogtals rätter magen rent förstör,
då, ja, min vana är att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När unge män med frisk och god förmåga,
godtyckligt jagas ut till exersis
der helsa krafter, de onyttigt våga
och bli förstörda uppå tusen vis
då - ja, min vana är att tiga stilla
ty bättre det än ständigt tala illa.

När vänskapsband, vid fylda bågarn knutna
av blott ett ord en bokstaf lösas opp;
när veteraner, utaf åren brutna
förlora allt sitt stöd, sitt drömda hopp,
då - ja min vana är att tiga stilla,
ty bättre det; än ständigt tala illa.

När sanning, rätt i smutsen handlöst kastas
utaf ett folk, som tror på ingenting
när svaga hjärnor totalt öfverlastas
med krystad lärdom hüntad vida kring
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När herden som skall fårahjorden vakta
de sina söker klippa här och hvor
och dessa skrämda rymma fältet sakta
tills ej ett enda finns af flocken qvar
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det än ständigt tala illa.

När sist ett oundvikligt öde tvingar
dig djerfve ändtligt, till att ta reson,
och döden sakta budskap öfverbringar,
samt nødgar dig slå an en lägre ton,
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det, än ständigt tala illa.

2256 LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.

Jag valnade upp och med undrade blick;
jag sporde mig sjelf hvor jag var.
Af leende vänliga blickar då fick
den spörjande blicken det svar.
mitt barn du har inträdt i livets kupe
och väcks af en moderlig kyss.
Dock sådde jag ännu ej någon ide
därom att jag hunnit helt nyss
från livets första station.

Nu leende ängar och dalar jag såg,
och allting var jublande fröjd,
mitt sinne var öppet och gläd.
var min håg
med litet den lille var nöjd
och framåt de tjuusande taflor förbi
gick täget med svindlande fart,
och barnet blev yngling och stannade snart
vid Amors anhaltsstation.

När täget sen afgick med buller och bång
kupen af flickor var full
betagen jag blev och jag tror ej en gång
jag viste om det burit ikull
heilt hastigt och lustigt jag gjorde mitt val
Gud gifve jag och gjort det rätt,
snart ånghvissland löjd likt en varningssignal
och nu steg jag af med Addén,
vid Äktenskapets station.

6.

225C

LUNDAS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vi åkte då båda i samma vagon
vi åka tillsamans ännu
till början mig syntes mig tiden ej lång
men då jag lärt känna min fru
så kila jag ut vid hvarenda station
och sjunger en vemodssfull sång
och slutar då alltid i klagande ton
Gud gifve jag en gång vid lifvets sista station!

2256

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.

Om livets törnen dig bittert stinga...

Om livets törnen dig bittert stinga
Fäll dock ej modet din smärta i vinga
Om du hur ödet än vuxla må -
beständigt vet vara nöjd - ändå.

Om ödet än utav blinda nycker
Ditt guld och välvärd ifrån dig rycker
Stor sak deri, börja åter på
Med friska tag men var nöjd ändå.

Om utaf armod och nöd du prövas
Lät ej din kraft och ditt sinne sövas.
Ty pröfvetiden sitt slut skall nå-
tag saken lugnt men var nöjd ändå.

Om afundsmännen dig smässt hedar
och lömskt på ryggen ditt ryckte smädar
Så vet att smästyng ej hjertat nå,
Nej le deråt men var nöjd ändå.

Om utaf vännen du bittert böner
Att din vänskjap med falskhet löner
Lät hycklad vänskap sin färde gå
Begråt den ej men var nöjd ändå.

Om svekfull tärna ditt hjerta dårat
Och grymt och bittert din kärlek sårat
Hon var ej värd att din kärlek få
Kväf derför sorgen men var nöjd ändå.

2256 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8.

Var glad hur verlden än sig vändar
War lugn då tiden syns dig svår.
Det knallar en minut i sänder.
En dag en månad och ett år -
Snabb nog blir livets färd för mången.
Ty tidens bantåg går i traf
Och man är kommen vid perrongen.
Förr än man väl vet ordet af.

Hvi är du utaf sorg betagen
För detta lifvets små besvär
Ack har du bara bröd för dagen.
Du ju för dagen tryggad är -
Låt högre makter för dig råda.
När dagar komma dagar gå
Om du får morgondagen skåda,
Blir det väl utväg üfven då. -

Sköt dina plikter lugnt och stilla,
Tag nöjd hvad lifvet dig består
Och hvar belåten med det lilla
Om du det större icke får
Du har ej någon rätt att klandra.
Din mindre goda lott ännu
Det finnes millioner andra,
Som har det skralare än du.

Sörj icke om din rock är sliten,
Och västen klen och hatten spräckt
Är du ej skyldig för habiten
Så kan du bära honom käckt
En lappad sko du väl kan slita
En tid bortåt förutan knot.
Den som fått pjexorna på krita,
Han står på mycket sämre fot.

Din bostad är måhända ringa
Upp under taket i en vrå.
Bekvämligheter har du inga
Sliktbjuder ej en vindsskrubb på.
Du har kanhända trappor fyra,
Att knoga uppför rätt i rad.
Men om du har betalt din hyra.
Så kan du ändå vara glad.

Om under det än stormar rasa
Din fönsterruta går i kras
Så laga hålet med en trasa.
Tills du får råd att köpa glas.
Lägg koks uti din gamla gryta
Och värn din huttrande gestalt
Och skulle bränslet vilja tryta.
Försök att taga saken kallt.

2256

10.

SVERIGES UNIVERSITETS
FOLKSMINNESARKIV

Wårt liv har mycken sorg och smärta
och derför just jag manar så.
Gif glädjen plats uti ditt hjerta
Den främsta plats som den kan få.
Var glad det är mitt råd det bästa.
Naturens lag och himlens bud -
Var glad så fröjdar du din nästa
Var glad så prisar du din Gud.

2256

LUNDAS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV //

Du födes du häsar ditt lif med en tår. Du döpes och gråter,
så tänder du får, då gråter du åter, får "älтан" och gråter,
Och känkas och vaggas ett år eller två,
får socker och välling men gråter ändå.

Snart börjar du tulta på golfvet omkring slår näsan - men säger
det gör ingenting men fasligt du gråter så ramlar du åter
från bordet och lär dig med tårar och hot
att hämmas på golfvet - du stötte emot.

Så får du proceptor och handplagg och stut, Du svettas vid boken
och gråter till slut. Du stavar och gråter får skollof men åter
då klockan har slagit du träffar din vän
magistern med boken och riset igen .

Så hastar du modig på verldsbanan ut, och hoppas att sorgen
och tvänget ta slut. Men säkert du åter, Om och du ej gråter
skall finna att nu har du orsaker nog
att gråta de timmar då fordorn du log.

Straxt ser du en flicka blir olyckligt kär, Förkunnar din låga
och suckar och svär får avslag och gråter så älskar du åter,
får genast rivaler kabaler och kval
och ovänner många och dumma förtal.

2256

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12.

Så för du din engel till Altarets fot, och tar under tårar,
dess löften emot, av sällhet du gråter, snart gråter du åter,
ty vann du i striden och kärlek förut
i striden med frun, får du orätt till slut.

Nu börjar doktorer och ungar och släp med ammor och vaggor
och pigor och skräp då ser jag hur åter Du blygs att du gråter
men släpar så tåligt ditt Äkenskapsok
blir gammal och skröplig och fromsint och kllok.

Sen sjunger du sist väntar blott den minut som skänker dig lugnet
som vinkar ditt slut, då tänker du åter på lifvet och gråter
men sommar och jordas med jämmar och ståt
och glöms efter tre, fyra veckor bortåt.

Det bästa sättet.

Om någon frågar hur jag mår
Jag svarar hastigt: jo jag tackar
Det knallar gudskelof och går
Fast lifvets stig har sina backar
Än bär det upp än bär det ner.
Men gladt jag lunkar för det mest
Jag tror det är det alltid bästa.

För pjunk och knot jag afsky bär
Och missmod kan jag icke lida
Man bör så långt som möjligt är
Se lifvet från dessa ljusa sida
Om kulna dagar falla på.
Blir lifvet trist som stundom händer
Så tag det lungt och tänk som så
Det knallar ju en dag i sender.

2256

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

14.

Fragment av visa.

När man kommer till en stuga
bünderna stå i dörren och buga
blott man är en vandrande gesäll.

Baron, patron som uppå herrgårn bor
kröker ryggen uti vinkel
tar så fram sin bästalalinkel
blott man är en vandrande gesäll.

Prästen förresten som är min vän och bror

Fragment av visa.

2256

15.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ett par visor som allmänt sjöngs vid Ringsjöns sänkning 1884.
Arbetarna voro då de föredrogo sina visor ofta utklädda till
präster, bönder, flickor etc.

Så lustigt vandrar jag...

Så lustigt vandrar jag omkring
i grönen skog och mark
och därfor gör det ingenting
om jag tar mig en stark.

Skulle någon nykter vän
mig förebrå ibland,
att jag tar mig en tår för tand
så svarar jag att Stockholms hundra män
de göra ju så med
de göra ju var dag
sig skyldiga till fylleri
och därfor tutar jag.

2256

VERSITET
SAR
FÖRSAM

Avskrift av Nils Anderssons visbok.

2256

FOLKUNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Visa.

"Min vana."

Visa.

"Jag valnade upp och med undrade blick;"

2256

STOCKHOLMS UNIVERSITETS
FORELÄSNINGSARKIV

Visa.

"War glad hur verlden än sig vänder..."

2256

FORSKNINGSSAKT
HÖGSKOLANS UNIVERSITETS
SÄNKESARKIV

Visa.

"Det mänskliga lifvet."

2256

LEADERS
FOLKES
VERSITETS
SÄ架ESARKIV

Fragment av gesällvisor.